

§ 8. (1) Na czele wydziału stoi naczelnik wydziału.

(2) Do zakresu działania naczelnika wydziału należy:

- 1) kierownictwo i nadzór nad pracami wydziału,
- 2) nadzór służbowy nad urzędnikami wydziału i przydział spraw,
- 3) referowanie spraw i stawianie wniosków wydziału,
- 4) załatwianie spraw w zakresie przekazanym przez dyrektora.

§ 9. Do zakresu działania dyrekcji ceł należy orzekanie:

- 1) w pierwszej instancji — w sprawach niezatrzeżonych Ministerstwu Skarbu, a nienależących do zakresu działania urzędów celnych,
- 2) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów z wyjątkiem orzecznictwa taryfowego, które należy do wyłącznej kompetencji Ministerstwa Skarbu.

§ 10. Ilość oddziałów w wydziałach, szczegółowy podział czynności oraz regulamin ustali Minister Skarbu.

Organizacja i zakres działania Dyrekcji Ceł w Gdańsku.

§ 11. (1) Organizacja Dyrekcji Ceł w Gdańsku jest rzeczą Senatu Wolnego Miasta Gdańska, który ma prawo i obowiązek zorganizowania na swoim obszarze służby celnej w wykonaniu polskiego prawodawstwa i obowiązujących umów oraz decyzji.

(2) Dyrekcja Ceł w Gdańsku ma taki sam zakres działania jak inne okręgowe władze celne II instancji (dyrekcje ceł) z uwzględnieniem umownego stanu prawnego.

§ 12. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie tymczasowego ustroju władz i urzędów celnych na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 244), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł, jako okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 846), rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania Dyrekcji Ceł na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 258).

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

927.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 listopada 1934 r.

o uznaniu stowarzyszenia „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych” za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

Na podstawie art. 46 i 47 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 808) zarządza się co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych” w Warszawie, wciągnięte do rejestru stowarzyszeń Komisariatu Rządu m. st. Warszawy dnia 1 czerwca 1933 r. pod Nr. 87, zostaje uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Równocześnie powyższemu stowarzyszeniu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Spraw Wewnętrznych:
Marjan Zyndram-Kościałkowski

928.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 października 1934 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie lub rozdzielanie energii elektrycznej.

Na podstawie art. 5 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) oraz art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 marca 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawnienia rządowe, przewidziane w art. 1 i 11 ustawy elektrycznej, powinny uzyskać następujące zakłady elektryczne:

- a) powstające po wejściu w życie ustawy elektrycznej;
- b) istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej w razie zmiany charakteru ich działalności albo rozszerzenia obszaru zasilania, określonego umowami, na zasadzie których zakłady te działały w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, przy czym istniejące zakłady związków samorządowych powinny uzyskać uprawnienie w razie wyjścia poza granice właściwego związku samorządowego;
- c) zakłady elektryczne, istniejące w chwili wejścia w życie ustawy elektrycznej, jeżeli po wygaśnięciu posiadanych przez nie uprawnień (koncesyj) rządowych albo umów koncesyjnych ze związkami samorządowymi mają nadal działać na obszarach, objętych temi uprawnieniami lub umowami, nie przechodząc na własność koncesjodawcy.

§ 2. Obowiązek uzyskania uprawnienia rządowego dotyczy również takich zakładów elektrycznych, które, częściowo pracując na własne potrzeby przedsiębiorstwa, do którego należą, zarazem zbywają zawodowo energię elektryczną lub zasilają nią publiczne środki komunikacji, korzystające z prądu silnego.

§ 3. Zakłady elektryczne państwowe bez względu na cel i charakter ich działalności, z wyjątkiem zakładów, należących do przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z ogólnej administracji państwowej w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195), nie potrzebują uzyskiwać uprawnienia rządowego, przewidzianego w art. 1 ustawy elektrycznej.

§ 4. Jako zbyt zawodowy w rozumieniu art. 1 ustawy elektrycznej należy rozumieć zbyt, którego istotnym celem są stałe korzyści materialne.

Nie jest przeto zawodowym zbyt, mający np. charakter dodatkowych świadczeń w stosunku do osób, związanych z dostawcą energii umową o pracę lub umową najmu mieszkania, choćby świadczenia te były oddzielnie opłacane, ani też zbyt, mający charakter dorywczych dostaw energii posiadaczom własnych urządzeń do wytwarzania energii elektrycznej. Również oddawanie przez zakład elektryczny zbywającej energii na rzecz elektrowni użyteczności publicznej na podstawie art. 14 ustawy elektrycznej nie uważa się za zbyt zawodowy.

§ 5. O nadanie uprawnienia rządowego należy wnieść podanie do Ministra Przemysłu i Handlu. Jeżeli chodzi o uprawnienie rządowe dla małego zakładu elektrycznego, obliczonego na zasilanie obszaru o zaludnieniu, nie przekraczającym według ostatniego spisu ludności 8.000 mieszkańców, — należy podanie, adresowane do Ministra Przemysłu

i Handlu, wnieść do właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Do podania należy dołączyć:

- a) ogólny opis techniczny całego zakładu elektrycznego, nie wyłączając budowli wodnych, o ile chodzi o zakład wodno-elektryczny;
- b) plan projektowanego obszaru zasilania w skali nie mniejszej niż 1 : 100.000, bądź, gdy chodzi o bardzo wielkie obszary, w skali 1 : 300.000, ze wskazaniem projektowanych miejsc poboru energii elektrycznej oraz przypuszczalnych szlaków linii elektrycznych o napięciu od 30 KV wzwyż;
- c) projekt uprawnienia, sporządzony według wzoru, ogłoszonego przez Ministra Przemysłu i Handlu w Monitorze Polskim;
- d) przybliżony kosztorys zakładu elektrycznego w pierwszym okresie działalności;
- e) plan sfinansowania przedsiębiorstwa ze wskazaniem danych do jego zrealizowania;
- f) kwit kasy urzędu skarbowego lub Pocztowej Kasy Oszczędności, stwierdzający dokonanie wpłat, przewidzianych w przepisach o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na podstawie ustawy elektrycznej.

§ 6. Podanie i załączniki do podania powinny być sporządzone na papierze formatu kancelaryjnego lub złożonym w taki format; plany, rysunki, tablice i t. p. mogą być wykonane na papierze większych rozmiarów, złożonym w taki format.

Tak podanie, jak i każdy załącznik powinny być podpisane i opatrzone datą, nadto na planach i rysunkach należy wskazać skalę, w której zostały one wykonane.

§ 7. Do podania należy dołączyć odpisy podania oraz odpisy załączników, wyszczególnionych w ustępie 2 § 5 w punktach a, b i c, w ilości egzemplarzy, odpowiadającej liczbie województw, na które zakład elektryczny ma się rozciągać.

§ 8. Jeżeli względy na ogólną gospodarkę elektryczną kraju i dostateczne dane do zrealizowania i prowadzenia w należyty sposób przedsiębiorstwa przemawiają za udzieleniem uprawnienia, Minister Przemysłu i Handlu przesyła odpisy podania o uprawnienie wraz z odpisami załączników właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej celem przeprowadzenia dochodzenia.

W przeciwnym razie Minister Przemysłu i Handlu załatwia podanie odmownie, przytaczając w orzeczeniu powody odmowy.

§ 9. W przypadku, przewidzianym w ustępie 1 § 8, Ministerstwo ogłasza o wypełnieniu podania w Monitorze Polskim. W ogłoszeniu podaje się:

- 1) imię i nazwisko, bądź firmę petenta,
- 2) cel projektowanego zakładu elektrycznego,
- 3) obszar zasilania, bądź szlak przesyłowej linii elektrycznej,
- 4) czas trwania uprawnienia,

5) urząd wojewódzki, do którego można wносить zastrzeżenia.

§ 10. Przedmiotem dochodzenia jest zebranie wszystkich danych do ustalenia, czy powstanie projektowanego zakładu elektrycznego jest pożądane ze względu na miejscowe interesy gospodarcze i ogólną gospodarkę elektryczną oraz czy nie naruszy ono praw osób trzecich.

§ 11. Wojewódzka władza administracji ogólnej podaje do publicznej wiadomości przez ogłoszenie w Dzienniku Wojewódzkim o otrzymaniu podania, przesłanego przez Ministra Przemysłu i Handlu lub bezpośrednio otrzymanego przez nią w myśl § 5 ust. 1.

W ogłoszeniu podaje się:

- 1) imię i nazwisko, bądź firmę petenta,
- 2) cel projektowanego zakładu elektrycznego,
- 3) obszar zasilania, bądź szlak przesyłowej linii elektrycznej,
- 4) czas trwania uprawnienia,
- 5) miejsce i czas wyłożenia podania wraz z załącznikami do przejrzania przez interesowanych i
- 6) termin miesięczny, licząc od dnia ogłoszenia, do zgłaszania do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej zarzutów, zastrzeżeń i żądań z zaznaczeniem, że do każdego pisma, zawierającego zarzuty, zastrzeżenia i żądania, należy dołączyć odpis tego pisma.

§ 12. Wojewódzka władza administracji ogólnej podaje treść ogłoszenia właściwej Dyrekcji Kolei, Dyrekcji Poczty i Telegrafów, Dowództwu Okręgu Korpusu, a w razie potrzeby władzom górnym, Wydziałowi Wojewódzkiemu (Izbie Wydziału Wojewódzkiego), interesowanemu związkowi samorządowemu oraz właściwemu związkowi i korporacjom gospodarczym, celem wypowiedzenia się w zakresie swej właściwości w terminie, oznaczonym w § 11 ust. 2 p. 6 rozporządzenia niniejszego.

§ 13. Koszty postępowania (druki, ogłoszenia w dziennikach wojewódzkich, doręczenia i t. p.) pokrywa petent. Na żądanie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej petent powinien złożyć zaliczkę na pokrycie kosztów postępowania w wysokości, podanej przez wojewódzką władzę administracji ogólnej.

§ 14. W ciągu tygodnia po upływie terminu do zgłaszania zarzutów, zastrzeżeń, żądań i opinii wojewódzka władza administracji ogólnej doręcza petentowi odpisy pism, zawierających zarzuty, zastrzeżenia i żądania, udzielając mu terminu jednomiesięcznego na wypowiedzenie się, po którego upływie w ciągu najdalej 14-tu dni przekazuje:

- a) Ministrowi Przemysłu i Handlu akta wraz ze swojemi wnioskami i wyjaśnieniami, dotyczącymi kwestyj spornych, objętych pod-

niesionemi zarzutami, zastrzeżeniami i żądaniami, oraz

- b) bezpośrednio petentowi zestawienie kosztów postępowania celem ich uregulowania.

§ 15. Po otrzymaniu aktów dochodzenia Minister Przemysłu i Handlu zarządza przesłanie projektu uprawnienia rządowego petentowi do wypowiedzenia się, bądź odmawia uprawnienia.

Jeżeli w ciągu miesiąca od daty doręczenia projektu nie nastąpi uzgodnienie treści uprawnienia lub jeżeli w wyznaczonym petentowi następnie terminie nie będzie uiszczona przez niego opłata za nadanie uprawnienia rządowego i wpłacona kaucja, Minister może odmówić uprawnienia.

§ 16. Po wyrażeniu przez petenta zgody na treść projektowanego uprawnienia i po uiszczeniu przez niego opłaty Ministerstwo Przemysłu i Handlu sporządza dwa jednobrzmiące egzemplarze aktu uprawnienia rządowego i jeden z nich doręcza petentowi. Na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie, petent podpisuje oświadczenie o swej zgodzie na treść uprawnienia rządowego, stwierdzając jednocześnie odbiór egzemplarza aktu.

§ 17. W razie odmówienia prośbie udzielenia uprawnienia lub w razie udzielenia uprawnienia pomimo sprzeciwu innych interesowanych Minister zarządza zawiadomienie osób interesowanych o motywach nieuwzględnienia ich zarzutów, zastrzeżeń i żądań w toku postępowania.

Jednocześnie z odmową udzielenia uprawnienia podlegają zwrotowi odpisy podania i załączników oraz ewentualnie uiszczone opłaty na poczet uprawnienia rządowego i kaucja.

§ 18. W razie wystąpienia uprawnionego o zmianę obszaru zasilania, przedłużenie czasu trwania uprawnienia lub o podwyższenie opłat za energię elektryczną—poza trybem, przewidzianym w uprawnieniu, stosuje się postępowanie, przewidziane przy nadaniu uprawnień rządowych.

W razie wystąpienia uprawnionego o zmianę innych warunków uprawnienia lub o jego unieważnienie Minister Przemysłu i Handlu, jeżeli to uzna za potrzebne, zasięgnie opinii właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej co do projektowanych zmian. W dalszem postępowaniu stosuje się analogicznie przepisy §§ 15 i 16. Dokonane zmiany będą wpisane lub dołączone do aktu uprawnienia, przyczem na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, uprawniony składa analogiczne oświadczenie, jak przy nadaniu uprawnienia.

§ 19. Podanie o przeniesienie uprawnienia na inną osobę powinno być podpisane przez uprawnionego i osobę bądź firmę, na którą uprawnienie ma być przeniesione.

Do podania powinny być dołączone dowody uiszczenia opłat za postępowanie w sprawie przenie-

sienia uprawnienia i za udzielenie zezwolenia na przeniesienie.

W razie uwzględnienia podania Minister Przemysłu i Handlu czyni stosowną adnotację na obu egzemplarzach uprawnienia rządowego, przyczem na egzemplarzu, pozostającym w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, dotychczasowy uprawniony podpisuje oświadczenie o zrzeczeniu się, a nowy uprawniony o przejęciu uprawnienia, z jednoczesnym zobowiązaniem się do wypełnienia wszystkich warunków tego uprawnienia.

Jeżeli przeniesienie uprawnienia rządowego jest już przewidziane w samym uprawnieniu, uprawniony oraz osoba bądź firma, na którą uprawnienie ma być przeniesione, zawierają akt notarialny co do przeniesienia i uwierzytelniony jego odpis przedstawiają Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 20. O nadaniu, unieważnieniu, zmianie i przeniesieniu uprawnienia ogłasza się w Monitorze Polskim.

Treść nadanego lub zmienionego uprawnienia ogłasza się w „Zbiorze Uprawnień Rządowych na Zakłady Elektryczne”.

§ 21. Postępowanie w sprawach, których dotyczy rozporządzenie niniejsze, przeprowadza się według przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) przy uwzględnieniu postanowień rozporządzenia niniejszego.

§ 22. Sprawy, wszczęte przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, będą załatwiane aż do ukończenia według przepisów dotychczasowych. O wszczęciu sprawy decyduje data ogłoszenia o wpłynięciu podania w Monitorze Polskim lub w Dzienniku Wojewódzkim.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 20 maja 1923 r., wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Przemysłu i Handlu oraz Kolei Żelaznych w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie, przetwarzanie, przesyłanie i rozdzielanie energii elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 441), oraz rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 14 lipca 1925 r. w sprawie udzielania uprawnień rządowych na wytwarzanie i rozdzielanie energii elektrycznej przez drobne zakłady elektryczne (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 529).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

929.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 10 listopada 1934 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy.

Na podstawie art. 18 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211), którego jednolity tekst ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia z dnia 28 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 661) zarządzam co następuje:

§ 1. W §§ 3 i 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 kwietnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 284) wyrazy: „Na obszarze miast Warszawy i Łodzi oraz powiatów warszawskiego i łódzkiego” zastępuje się wyrazami: „Na obszarze województwa śląskiego oraz miast Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa i powiatów warszawskiego, łódzkiego, lwowskiego i krakowskiego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 5 września 1934 r. o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1933 r. o wprowadzeniu obowiązku legalizacji taksometrów nowych, naprawianych i sprowadzanych z zagranicy (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 81, poz. 748).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

930.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 12 listopada 1934 r.

o wprowadzeniu czasu ochronnego dla niektórych zwierząt łownych.

Na podstawie art. 51 ust. 1 pkt. c rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 934), w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), zarządzam co następuje:

§ 1. Wprowadza się czas ochronny dla
 niedźwiedzi od 15 stycznia do 15 grudnia;
 rysy od 15 lutego do 31 grudnia.